

ב"ל (חיפה) 37884-04-12 - פרוספר בנודיז נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 37884-04-12 - פרוספר בנודיז נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 37884-04-12

פרוספר בנודיז

ע"י ב"כ עו"ד היטם דאוד

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד רינת משאל

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[09.01.2013]

כב' השופטת עפרה ורבנר

פסק דין

1. בתאריך 24.4.12 הגיש המערער ערעור על החלטת ועדת רפואית לעררים מ-16.11.09, ועל החלטת ועדה

לעררים לעניין אי כושר מ-23.12.09.

המערער הפנה בערעור לקיומה של תביעה נוספת שלו בתיק 22618-06-10, תיק שבו נדונה השאלה, ממתי הוא תושב ישראל.

המערער היה מודע לאיחור הרב בהגשת הערעור על החלטת הועדות השונות, ואינו טוען שלא קיבל אותן בסמוך לנתינתן, ועל כן ביקש בהודעת הערעור, כי בית הדין לא ימנה את התקופה בה תביעתו הנוספת היתה תלויה ועומדת מאז חודש 6/10, במניין המועדים להגשת הערעור.

עוד ובנוסף טען המערער בהודעת הערעור, כי מצבו הרפואי מחמיר.

החלטת הועדה הרפואית לעררים היתה, כי למערער 60% נכות, בתחולה מ-1.10.09, והחלטת ועדת אי הכושר

היתה, כי למערער דרגת אי כושר בשיעור 65% מתאריך 1.10.09.

באשר לתקופה קודמת, נקבע, כי אין זכאות לתשלום, לאור החלטת המוסד מ-10.6.09, שהיא ההחלטה בגינה

הוגשה התביעה בתיק בל 22618-06-10.

2. המשיב העלה בפתח הדיון לפניו, טענת התיישנות, שכן הערעור בתיק שלפניו, הוגש לאחר כשנתיים וחצי ממועד מתן ההחלטה ע"י הועדות.

המשיב הוסיף וטען, כי גם אם בית הדין יקבל את בקשת המערער לעכב את מרוץ ההתיישנות, בהתייחס לתביעה אחרת שהוגשה על-ידו בתיק 22618-06-10, הרי שגם מועד הגשת התביעה שם, הינו לאחר חלוף תקופת ההתיישנות, שכן הוגש לאחר למעלה מ-5 חודשים, ממועד קבלת ההחלטה של הועדות הרלוונטיות. עוד ובנוסף טען המשיב, כי גם במעמד הדיון בתיק הנוסף המתנהל לפני כב' השופט קוגן, דיון מ-23.4.12, הצהיר הנתבע לפרוטוקול (עמ' 3, ש' 2-4), כי הוא לא מוותר על טענת ההתיישנות, באשר לערעור על החלטת הועדה הרפואית בעניין מועד תחולת הנכות הרפואית מ-18.11.07.

מן הסתם, ככל שבאותה תביעה קודמת תתקבל או התקבלה החלטה, שיש בה לשנות את מועד תשובתו של המערער, ויש בה להשליך על השאלה, האם אי הכושר נוצר בהיות המערער תושב ישראל, הרי המשיב יפעל בהתאמה, גם בהתייחס לתקופה מתוקנת זו.

3. הננו להפנות את התובע לתקנות הביטוח הלאומי (מועד להגשת ערעור על החלטות מסוימות), תשל"ז-1977.

בית הדין הארצי פסק בדיון מט/0/170 אוריאל פרת - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע כ"א 132, בעמ' 135: "יש להבחין בין מועד להגשת תובענה, דהיינו - המועד לעשיית פעולה כדי להביא עניין לפני בית הדין, לבין מועד לעשיית פעולה במהלך המשפט, דהיינו - בתובענה אשר כבר הוגשה. רק במקרה האחרון ניתנה לבית הדין סמכות להארכת מועד על פי תקנה 105 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשכ"ט-1969. במקרה הראשון ניתן להאריך מועד רק אם נקבעה אפשרות כזו במפורש בתקנות הנדונות במועד להגשת התובענה." ובדב"ע נו/0/156 יעקב זילברמן - המוסד לביטוח לאומי (19.3.97), חזר בית הדין על הלכה זו ושב וקבע, כי: "לאור האמור לעיל, אין מנוס מלחזור ולקבוע, כי בכל הנוגע למועדים להגשת "תובענות" לבית הדין לעבודה, שנקבעו בחוק או בתקנות, אין בית הדין מוסמך להאריך את המועד להגשתם, אלא אם הוסמך לכך במפורש בחוק או בחקיקת משנה, ובתנאים שנקבעו בהם. מאחר והסמכה כזו לא נקבעה, על כן אין מנוס אלא לדחות את הערעור." ועיין גם בדב"ע לו/0/11 חיים בר אילן - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע ז' עמ' 340.

4. עיין גם בעב"ל 229/07 חנה טושינסקי - המוסד לביטוח לאומי, אשר בו נדחתה תביעת התובעת לתשלומי קצבת ילדים בגין התיישנות ונפסק:

"המערער לא הציג בפנינו טעם המפסיק את הפסקת מרוץ ההתיישנות על פי הפסיקה... כן ראוי לציין את דבריו של השופט פליטמן בעב"ל 27/03 המוסד לביטוח לאומי נ. אליאס חזן: "מיצוי זכויות המבוטחים חייב להעשות בדרכי המנהל שנקבעו בדיון, ובהם נקצבו, כדבר שבלעדיו אי אפשר לקיים מינהל, מועדים. התעלמות מהמועדים הקצובים תגרום לשיבוש דרכי המינהל ותביא בסיכומו של דבר לפגיעה דווקא באפשרות מיצוי הזכויות שבדין." תביעתה של המערער תתיישנה, לאחר שמכתב הדחיה הומצא לה כדין..."

עיין גם בעב"ל 31/98 אליהו סולן נ' פד"ע לד' 481.

5. עיין בעב"ל 681/08 אבו רמוז - המוסד לביטוח לאומי, בו חזר בית הדין הארצי על אשר נפסק בעב"ל 31/98 בענין אליהו סולן וקבע, כי אין תחולה לסעיף 16 לחוק ההתיישנות על תקופת ההתיישנות להגשת תביעות וערעורים שנקבעו בהתאם לתקנות הביטוח הלאומי.

בפסק הדין בעניין סולן, עמד בית הדין על מטרת קביעת תקופת התיישנות מקוצרת בתביעות של מבוטחים כנגד החלטת המוסד לצורך מימוש מהיר של זכות סוציאלית, וכן התייחס בית הדין לכך שלחלוף פרק זמן ארוך ממועד מתן ההחלטה ועד להגשת תביעה, יש השפעה על האפשרות לנהל באופן אפקטיבי את ההליך.

6. לאור האמור לעיל, דין הערעור להדחות, מחמת התיישנות.

7. אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ז טבת תשע"ג, (09 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.